

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Valdemar Atterdag

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 134. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718939870960.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

HEXEN SPAAER KONG VALDEMAR.

Kong Volmer rider ved Maaneglands,
Ham standser en gammel Qvinde,
»Vel mødt«, hun siger, »Du Danmarks Drot!
Alt under de susende Linde!

Vel mødt«, hun siger, »Du Danmarks Drot!
Ved Maanskin og Midnatstide,
Saa gjerne jeg Dig Din Skjebne spaaer,
Ifald Du den lyster at vide.

Saa gjerne jeg Dig din Skjebne spaaer,
Du drages det vel til Minde!
Ret aldrig Du træder saa vild en Sti,
At ei Du skal Veien finde.

Ret aldrig Du træder saa vild en Sti,
At Du skal Veien glemme,
Ret aldrig flyver en Fugl saa høit,
Du kan den fuldtvel tæmme.

Ret aldrig flyver en Fugl saa høit,
At ei Din Piil den naaer,
Og aldrig Du finder det krumme Jern,
Som ei Du at rette forstaaer.

Og aldrig Du finder det krumme Jern,
Som ei Du rette kan,
Og mødte Du Keiseren selv i Rom,
Du er saa god som han.

135

Og mødte Du Keiseren selv i Rom,
Du er jo vel hans Lige,
Der er ei den Ridder i Danmark til,
Som ei for Dig maa vige.

Der er ei den Ridder i Danmark til,
Hvis Mod Du ei kan bøie,
I Alting er Dig Lykken god,
Hvorhen Du vender Dit Øie.

I Alting er Dig Lykken god,
Dog Eet jeg vil Dig raade:
Vend aldrig Din Hu til Slegfredqvind!
Det bliver Dig ei til Baade.

Vend aldrig Din Hu til Slegfredqvind!
Hun bliver Dig til en Snare
Og volder Dig Kummer og Sorg og Spee
Og sætter Din Sjæl i Fare.

Hun volder Dig Kummer og Sorg og Spee,«
Saa sang hun ved Midnatstid,
Da svared den Herre: »Jeg vel kan see,
Fru Helvig har sendt Dig hid.«